

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014899272
Dátum vydania rozhodnutia:	19.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014899272.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. februára 2014, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v konaní o uznaní cudzieho rozhodnutia prerokoval odvolanie odsúdeného V. N. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 3. decembra 2013, sp. zn. 3 Ntc 1/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného V. N. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 3. decembra 2013, sp. zn. 3 Ntc 1/2013, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. rozhodol o čiastočnom uznaní rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Graz, sp. zn. 10 Hv 159/11b, zo dňa 13. januára 2012, ktorým bol V. N., nar. XX. F. XXXX v Z., občan Slovenskej republiky, uznaný vinným zo spáchania zločinu ťažkej krádeže vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 4, § 129 č. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, za čo mu bol pri zohľadnení právoplatného rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 19. augusta 2011, sp. zn. 53 Hv 128/11x uložený dodatkový trest odňatia slobody na osemnásť mesiacov.

Krajský súd v Bratislave vyššie citovaným rozsudkom rozhodol aj o čiastočnom uznaní rozsudku Krajského súdu Krems a. d. Donau, sp. zn. 16 Hv 105/11m, zo dňa 23. februára 2012, ktorým bol V. N. uznaný vinným zo zločinu ťažkej profesionálnej krádeže spáchanej sčasti vlámaním podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 4, § 129 č. 1 a č. 2, § 130 tretí a štvrtý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky, za čo mu bol po zohľadnení rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 19. augusta 2011, sp. zn. 10 Hv 159/11b, uložený dodatkový trest odňatia slobody na desať mesiacov.

Krajský súd zároveň rozhodol o zaradení odsúdeného na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Slovenskej republiky do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený V. N.. V odôvodnení odvolania uviedol, že trestnej činnosti sa dopustil na území Rakúskej republiky, pričom na území Slovenska nie je voči nemu vedené žiadne trestné stíhanie, a preto nesúhlasí s vykonaním trestov uložených rakúskymi

súdmi v ústave na výkon trestu odňatia slobody Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora rozhodol v zákonnej lehote o predmetnej otázke na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Ďalej najvyšší súd zistil, že krajský súd postupoval v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, keď si pre rozhodnutie o uznaní predmetných rozhodnutí zabezpečil aj vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Bratislave, pričom prokurátorka vo svojom vyjadrení k čiastočnému uznaniu rozhodnutí zaujala kladné stanovisko.

Krajský súd posudzujúc obojstrannosť trestnosti postupoval správne keď uznal vyššie citované rozsudky súdov Rakúskej republiky parciálne len v častiach týkajúcich sa trestných činov trestných aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nie aj vo vzťahu k prečinu utajenia dokladov podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky (skutok uvedený pod bodom 2/ rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Graz, sp. zn. 10 Hv 159/11b, zo dňa 13. januára 2012 a skutok pod bodom II./ rozsudku Krajského súdu Krems a. d. Donau, sp. zn. 16 Hv105/11m, zo dňa 23. februára 2012); tieto skutky nie sú trestnými činmi podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Najvyšší súd, rovnako ako súd krajský, nezistil žiadny dôvod na odmietnutie uznania a výkonu predmetných rozhodnutí uvedený v ustanovení § 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, a to ani dôvod uvedený v § 16 ods. 1 písm. g/ predmetného zákona (odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním a výkonom rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje). V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na článok 6 bod 2 písm. a/ Rámcového rozhodnutia, podľa ktorého sa súhlas odsúdenej osoby nevyžaduje, ak rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Taktiež správne postupoval krajský súd, keď pri čiastočnom uznaní predmetných rozhodnutí rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí a akceptoval výroky o vine a uznal aj výroky o trestoch tým, že ich ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí. S ohľadom na druh trestov, dĺžku ich trvania a trestnú sadzbu je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Prvostupňový súd nepochybil ani v prípade, keď odsúdeného V. N. v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon oboch trestov odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, keďže odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K odvolacím námietkam odsúdeného možno len uviesť, že boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyhodnotené ako nedôvodné, nakoľko rozhodnutie súdu o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia má svoj presný procesný postup a vyžaduje splnenie určitých materiálnych podmienok, predovšetkým podľa § 15 a nasl. zákona č. 549/2011 Z.z.

Ustanovenie § 16 ods. 1 písm. a/ až l/, ods. 2 zák. č. 549/2011 Z.z. vymedzuje dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia a v prípade, ak súd nezistil takéto dôvody na jeho odmietnutie a výkon, rozhodne o uznaní rozhodnutia a súčasne aj o tom, že sa rozhodnutie vykoná (§ 17 ods. 1 zák.

č. 549/2011 Z.z.).

Z citovaných ustanovení uvedenej zákonnej normy vyplýva, že prvostupňový súd, v prípade štátneho občana Slovenskej republiky odsúdeného na trest odňatia slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 15 a § 16 nemôže konať inak, než na základe návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (spolu s osvedčením čl. 5 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008), cudzie rozhodnutie uznať.

Z pohľadu vyššie uvedeného sú odvolacie námietky odsúdeného V. N. irelevantné, a ako také ich odvolací súd nemohol akceptovať.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.